

RETSFORBUNDETS PRESSE

VEJEN FREM

SÆRNUMMER APRIL 1987

Fra De Skæve Love Til Ligeret

af Knud Tholstrup (inspireret af Henry George)

"Med lov skal man land bygge" – ja, men fundamentet må støbes på rettens grund.

Enhver må have personlig ret til eget arbejdsudbytte, men ikke ret til at krænke andres ret til deres arbejdsudbytte, f.eks. særrer til afkastet af samfundsskabte resultater.

Det er retskrænkende misbrug af demokratiet at lovfæste rejsbrud.

Det er forbudt enkeltpersoner at tilrane sig andre borgeres ejendom.

Det er derfor retskrænkende, når 89 (51%) folketingsmedlemmer ved lov beslutter at fragte større eller mindre dele af folks arbejdsudbytte igennem skatter, og det er ligeledes retsstridigt at lade enkeltpersoner privat inkassere afkastet fra samfundets fællesvirke.

Fællesskabets naturlige udgifter må hvile på fællesskabets naturlige indtægter.

Det, som ingen må som individ og kan blive straffet for, får man skattefrit lov til, hvis man blot er tilstrækkelig mange, der vil krænke retten.

Grundlaget for naturlig ret er respekten for individets ret såvel som samfundets ret.

Lovgivning burde bygge på den gensidige ret, og det er det, denne pjece handler om.

Henry George.

Henry George, født 1839 i Philadelphia, USA. Stak som 15-årig til søs på langfart til Australien og Indien. Kom hjem og gik i typografære. Igen til søs og gik i land i Californien og fik arbejde i typografaget.

Han ville ikke godkende, at den sociale nød og ulighed skyldtes naturens orden, og ville finde årsagen hertil. Han blev snart klar over, at den frihed og lighed, som almindelige mennesker behøver, kun kan sikres, hvis samfundsmagten søger for, at ingen kan udnytte monopolstillinger og skaffe sig selv store særfordele ud over hvad arbejdsindsats betinger.

Henry George gik derfor ind for frihandel og blev klar over, at den private ejendomsret til jord er årsag til den skæve fordeling af det, der fremskilles i samfundet.

Udgav bogen "Frenskridt og Fattigdom" i 1879, hvori han klart gjorde rede for de samfundsmæssige sammenhænge med jorden i centrum.

Bogen blev oversat til mange sprog, og senere fulgte "Samfundets livsspørgsmål" og "Beskyttelse eller frihandel", hvor han fremhæver betydningen af den sande private ejendomsret: retten til resultatet af eget arbejde, som ikke skulle beskattes.

I 1891 udgik fra Vatikanet en bandulle om arbejder- og jordspørgsmålet, direkte vendt mod Henry George's ideer.

Som svar skrev han "Arbejds kår" og sendte den til Pave Leo 13. Henry George endte som en af verdens største filosoffer og førende økonomer.

Under en hektisk valgkamp i 1897 om borgmesterposten i New York – med gode udsigter for at vinde – døde han 58 år gammel.

Læs inde i bladet:	
Tre grove forsyndelser	side 2
Jordrenten	side 3
Afvikling af indkomstskatten	side 4
En stor opgave	side 6
Den mindst dårlige skat	side 7
Gør jorden fri	side 8
Leder	side 8

Tre grove forsyndelser

af Knud Tholstrup

For 2 menneskealdre siden skrev den navnkundige frihandelsmand J.L. Bjørner:

"De groveste forsyndelser mod de økonomiske love er:

- 1) *et svingende pengesystem"*.
- 2) *frihandelens ødelæggelse og*
- 3) *privat beslaglæggelse af jordrenten.*

PENGENE

Siden da har skiftende regeringer manipuleret kronen ned flere gange.

30% i 1949, 9% i 1967 og 19% mellem 1979 og 82, for at nævne de værste.

Lige siden 1949 har jeg gang på gang påpeget, at "devalueringsfordele" er et vrøvleord, der bygger på en falsk teori, så resultaterne altid var negative stik mod hensigten, men først da jeg i marts 1982 fik min organisation (nu Det Danske Handelskammer) med til at tage afstand fra devalueringer, fandt jeg lydhørhed hos de borgerlige partier, regeringen.

Jeg lovede, at en værdifast krone ville give klækkelige inflations- og rentefald, og begge blev da også halveret inden for 1 år, efter at fastkrone-politikken afløste forrige regerings devalueringspolitik. (Lonkrone-udhuling).

De sikre resultater af devaluering (på dansk pengeforfalskning) har været, at ejere af fast ejendom har fået lov til at afdrage deres gæld med kroner af mindre værdi end de lånte, mens de små kapitalister "sparerne", som de kaldes, blev frataget 30%, 9% og 19% af deres opsparing uden at kunne lave vrøvl. De var i politisk mindretal.

Forslag om 10% nedskrivning af kronens værdi er også forslag om at slette 10% af folks gæld.

Frihandelens modsætning er toldbeskyttelse, restriktioner og handelsmonopol.

I ly af disse opnås særfordele, som andre betaler for.

Da der fra skiftende regeringer siden 1960 er lagt hindringer i vejen for et frit og konkurrencepræget boligmarked, så det hele tiden er underforsynet, opnår sælgeren monopol i form af en mærpis, som boligsøgende må betale, og hvor de økonomisk svageste bliver ramt af restriktioner og forbliver boligløse.

Netop da man øjnede balance mellem udbud og efterspørgsel, blev monopolet betæstet ved, at der i 1973 blev sat en stopper for det øgede boligbyggeri. (55.566 fuldførte nye boliger i 1973 og kun 35.510 i 1975 og 22.683 i 1985).

Da den nye forbrugerskat, moms, blev indført i 1967, blev husleje holdt udenfor.

Af praktiske grunde blev investeringer i byggeri belagt med moms under opførelsen, som så bagefter blev refunderet,

rer med både tilskud til nybyggeri og efterfølgende forrentning.

Denne afhængighedsskabende socialiserende boligpolitik giver 2 skævheder.

Der regnes kun med 4 - 5.000 privatbyggede boliger i år (1987), som skal af med hver 110.000 kr., ialt ½ mia.kr., mens 17.000 andre nye boliger (almennyttige og sociale) opnår offentlig støtte på 300.000 kr., som boligsøgende står i årelang kø for at få.

Den samlede statsudgift er nået op på 9 mia.kr. mod 800 mill.kr. til det ægte sociale byggeri i 1973, og socialbyggeriet omfatter nu 80% mod 10% af byggeriet i 1973.

Men den største forskelsbehandling er, at private nybyggere skal tjene 300.000 kr. for at præstere 110.000 kr. til investeringsafgiften på de 22%.

Og sælgere af ældre huse opnår så en skattefri merpris på 110.000 kr., som de ellers skulle tjene 300.000 kr. for at opnå.

Forskellen bliver således 600.000 kr. for de 2 landsmænd, takket være det statsoprettede boligejermonopol.

Konsekvenser:

- 1. **Bolignøden fortsætter.**

Afhængigheds-Samfundet

Afdøde minister Nina Bang — hende, der trak i skøderne på sin ministerkollega Borghjerg, da denne i Det Kongelige Teater ville rejse sig for "Kong Christian" — sagde:

"Det tjener ikke socialismen, at danske arbejdere kommer til at bo i eget hus", — og det var længe før begrebet boligmangel blev kendt.

Hver flyttedag var der et stort udbud af lejligheder, som derfor var i lejers mangel.

Og hun havde ret i, at husejere fandt pasning af hus og have mere interessant end partiforeningens propagandamøder.

Under krigen blev der bygget for lidt, og så fik vi huslejerestriktioner med Socialdemokratiet som den store beskytter af småkårsfolk mod betaling med et kryds på valgdagen.

En lov om et frit boligmarked blev ganske vist vedtaget i 1958, men huslejekontrollen blev alligevel opretholdt og dermed incitament til større udlejningsbyggeri.

Det kunne derfor kun finde sted — og fortsætter i dag — med tilskud helt op til 300.000 kr. pr. bolig.

Rationalisering i byggesektoren medførte relativt billige boliger i 60'erne, og i 1972 var en mætning af boligmarkedet i sigte, sådan at der nu kunne blive tale om, at huslejen igen kom i købers eller lejers marked.

Men det ville jo gå ud over afhængigheden, og så fandt man på investeringsafgiften på boliger i form af moms på nybyggeri, som ellers kun vedrørte forbruget — ikke investeringer, som forholdet er i England i dag.

FRIHANDEL

Alle 3 er varefordyrende, men har i de senere år haft aftagende betydning.

Tolden udgjorde i 1959/60 4% af de offentlige indtægter, men kun 0,6% i 1985.

Et nyt monopol

men det gælder nu kun for erhvervsbyggeri, mens momsrefusionen for nye boliger blev ophævet i 1973. På den måde betaler kun nybyggere huslejemoms og i en størrelsesorden å 10 - 20.000 kr. årligt — en utrolig forskelsbehandling, som yderligere forstærkes.

Af en ny bolig til 500.000 kr. i byggeomkostninger svares 22% eller 110.000 kr., som nye boliger er fordyret med.

Det forhold øgede efterspørgslen på lån så meget, at renten på 12 mdr. steg fra 11% til 17% i 1974 og medvirkede til, at renten i 1982 nåede 21%.

Sammen med afgiften og 10% stigning i byggeomkostningerne bevirkede det, at huslejen i nykøbte huse steg til det dobbelte på 12 måneder.

Da jævne folk ikke kan betale så meget, kommer staten ind i billedet som velgø-

- 2. Lav beskæftigelse i byggefagene.
- 3. Højrenten fastholdes, fordi ekstraudbuddet af obligationer til finansiering af merprisen overstiger opsparingen.

- 4. Fordobling af huslejen for nykøbte huse i 1974 har nu slået så meget igenem, efter at halvdelen af boligmassen siden har været handlet, at der i dag går 26% øre af hver forbrugskrone til boligen mod 12½ øre i 1972, og således medskyldig i løn og prisers øverste 14% til stor skade for konkurrenceevnen.

Ligestilling eller samme retsstilling kan opnås ved

- 1) at alle betaler i forhold til den markedsbestemte lejeværdi eller ved
- 2) at genindføre momsrefusionen — i hvert fald for de første 75 - 100 m².

Nr. 2 må foretrækkes, da det vil gøre husleje i nye og i nykøbte bestående boliger væsentlig lavere, måske 30 - 40% i kraft af det rentefald der vil ske, når udbuddet af obligationer falder så drastisk ved, at der ikke skal lånes 100.000 kr. ekstra til finansiering af det 80 - 90.000 årlige boligsalg — med kurstab mindst 10 mia.kr.

Det ufri boligmarked

Boligproduktionen faldt til langt under det halve, og lejere og købere kunne skyde en hvid pind efter en bolig til en overkommelig pris, især for småkårsfolk.

For at fastholde situationen med afhængighed, tilskynder socialdemokraterne støttet byggeri, så staten i dag bruger 8 - 9 mia.kr. hertil mod ½ mia. i 1972.

Det helt groteske er, at investeringsafgiften på nybyggeri er skyld i de høje priser og kun giver en indtægt på 2½ mia.kr., så det koster staten netto 6 mia.kr. at fastholde afhængigheden.

Og det endnu mere groteske heri er, at den såkaldte liberale regering ikke tør/vil liberalisere boligmarkedet, så de 6 mia.kr. kunne spares efter en kort afviklingsperiode.

Den liberale regerings handlinger på dette felt, bliver derfor en pind til dens egen ligkiste.

Arkitekter og teknikere klager over, at deres anstrengelser for at bygge bedre boliger næsten er forgæves, fordi den hastigt stigende byggegrundspris sluger de penge, der skulle bruges til at gøre husene bedre med.

Nye boliger er 20% mindre end for blot 10 år siden.

I villakvarterer kostede en byggegrund før krigen 10% af den samlede pris for en bolig.

I dag op mod halvdelen.

I Himmelev 2 km fra Roskilde koster en byggegrund 1.200 gange så meget som den kostede i 1927.

Med vareprisudviklingen taget i betragtning er den i dag 80 gange så dyr.

Jorden med tilhørende luft, regn og solskin har været her altid.

EJENDOMSRET

Privat ejendomstret må principielt omfatte alt, hvad en person har skabt ved sit eget arbejde og ved betalt medhjælp samt arv af arbejdsskabte værdier, huse, grundforbedringer, skibe, maskiner og indbo, men kan ikke omfatte natur- og samfundsskabte værdier.

Jord med tilhørende luft, regn og solskin, der har været her altid og for menneskene kom, kan ingen enkeltpersoner have forret til.

Det gælder også de samfundsskabte værdier, som samfundet derfor alene har ret til – den beliggenhedsværdi, der skyldes samfundsmæssig investering såsom værn og retsbeskyttelse, veje og jernbaner, skoler og universiteter, hospitaler og rådhus. Samfundets udgifter hertil må fordeles på befolkningen i rimeligt forhold til de fordele, de giver til den enkelte borger.

Det må stå enhver klart, at forudsætningen for at den private ejendomstret bliver respekteret er, at samfundets ejendomstret til de samfundsskabte værdier ligeså fuldt respekteres.

Ønsker en person et stykke jord til dyrkning eller bebyggelse må vedkommende i fri konkurrence med andre betale herfor i forhold til den dyrkningsmæssige værdi eller i forhold til beliggenhedens værdi i form af en årlig leje (*grundskyld*) til samfundet.

Det er således adgang til de samfundsskabte goder og deraf flydende erhvervsmuligheder, man betaler grundskyld for.

Beliggenhedsværdien bestemmes af markedet, hvor een m² i storbyernes forretningskvarterer kan have samme værdi som 1 ha (10.000 m²) afsides liggende landbrugsjord, helt ned til den økonomiske dyrkningsgrænse, også kaldet *marginaljord*, – jord, der ikke kan afkaste mere end arbejdets frugter og derfor ingen jordrente indeholder, men alligevel i praksis godt kan have en vis handelsværdi med vidt forskellige begrundelser (jagt, fiskeri, skønhed m.fl.).

Et minimumsbeløb må derfor friholdes for grundskyld, når jordrenten er tvivlsom og det kun er den samfundsskabte jordrente, samfundet har ret til.

Det er samfundets opgave at beskytte ejendomsretten

Det er samfundets opgave at beskytte såvel personers som samfundets ejendomstret, så ingen uretmæssigt kan tage værdierne i besiddelse.

Denne opgave har de folkevalgte forsernt så groft, at personer på den ene side fratrædes op til 3/4 af deres retmæssige arbejdsudbytte i skat – retsstridigt, men flertalsbestemt (demokratiets magtmisbrug), og på den anden side tillader andre personer at tilegne sig jordrenten i kraft af, at den private jordejer har monopol på udnyttelse af de samfundsskabte goder.

JORDMONOPOL

I kraft af, at jord er blevet en mangelvare, og at der ikke produceres mere jord, er jordeje blevet et jordmonopol. Nogle spørger:

Hvordan kan der blive tale om jordmo-

nopol, når alle frit kan købe jord?

Jo, fordi udbuddet er dels begrænset til folks lyst til at sælge og dels gennem prisforhængende, som ligger over købers betalingsevne.

Alle kan købe piller, men kun til apotekerpriser, for apotekerne har eneret på pillehandel.

Pillemonopolet er dog begrænset af konkurrerende pillemærker og af at pilleproduktionen ikke er begrænset i modsætning til jorden, som ikke ”produceres” mere.

Ved at samfundet i dag giver afkald på den årlige rente af den samfundsskabte jordværdi (jordrenten), hindrer samfundet, at alle i fri konkurrence med andre har lige adgang til den bedst mulige brug af jorden og samfundets investeringer, og hindrer ligeledes folk i at bruge deres evner flittigt og bedst muligt til gavn for dem selv (og til gavn for samfundet).

FORSKELSBEHANDLINGEN

Det er samfundets forsonnelse af at opkræve jordrenten og at bruge denne til nedættelse af skat på arbejde, der afstedkommer inflation.

Kunne man kun opnå købekraft gennem produktion, ville der være balance mellem udbud og efterspørgsel og således intet til at presse priserne op med.

I dag går jordværdistigningerne uden modydelse til private, der herved opnår en ekstra købekraft uden tilsvarende arbejdsindsats, så efterspørgslen overstiger udbuddet af varer og derfor fremkalder prisstigninger (markedets lov).

Mens alle deltagere i at betale prisstigningerne, er det kun et fåtal, der ganske gratis opnår en købekraftsforøgelse.

Inflation er dobbeltvirkende:

Når pengene bliver mindre værd, stiger fast ejendom i værdi, mens gælden heri bliver lettere at afdrage.

Samtidig taber sparesnes penge en del af købekraften.

Inflation har altid sine vindere og sine tabere. Gevinst og tab balancerer med hinanden.

Forentningen på de 50 mia.kr. af de 500 mia.kr., som jorden reelt er steget siden 1960, betales af alle til nævnte fåtal, i form af højere priser på varerne, der, hvor alle omkostninger ender, – også renterne af de lån, der blev optaget til formling af jordhandlerne med rentestigning til følge.

Inflationen er et eksempel på skævdelingen – en ureelig forskelsbehandling, hvor de mindre bemidlede ”beskattes” af de bedre-bemidlede, uretfærdigt men fuldt lovligt.

Ud fra denne betragtning lovede jeg i 1957, da der blev flertal i Folketinget for grundskyld, at den kommende grundskyldslovgivning ville standse inflation og bringe renten ned.

Allerede året efter var inflationen faldet fra 5 til under 1%, og renten faldet fra godt 6 til 5%.

Min betragtning blev bekræftet og løftet blev holdt.

Men ikke nok med det.

Vi opnåede en række andre gode virkninger for hele økonomien, og det beviser, hvor vigtigt det er at rette de fundamentele økonomiske skævheder.

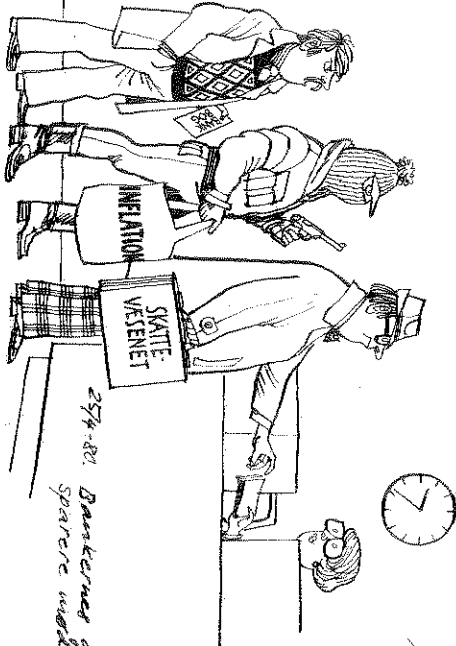
Takket være forventningerne til grund-

Jordrenten

skyldens virkninger:

- 1) standse inflationen og
- 2) renten faldt fra godt 6% til 5%
- 3) konkurrenceevnen blev forbedret
- 4) underskuddet på betalingsbalancen blev til overskud allerede første år
- 5) 100.000 flere kom i arbejde inden for perioden og
- 6) gælden til udlandet blev nedbragt fra 1.600 til 400 mio.kr.
- 7) ingen nye skatter og
- 8) største real lønstigning nogensinde.

Man glædede sig over denne udvikling, der skabte international ry, men desværre var der ingen politikere, økonomer eller andre, der prøvede at analysere årsag og virkninger, som begyndte med løfte om grundskyld og grundspekula-

274-87. Bankens nye gylde rentebillet, der sparer vælter med nogen skepsis.

De to der mæder sig altid ind i køen foran mig!

Pjecer

Tidligere udkomne pjecer af Knud Tholstrup kan i meget begrænset omfang købes eller lånes i Henry George Biblioteket. Det drejer sig om:

- Lige erhvervsmuligheder for alle
- Tre måder at øge sin velstand på
- Churchill siger....
- Lad Kendsgerningerne Tale
- Ønsketænkning eller realisme
- Inflationen kan standses
- Økonomisk liberalisme
- Lad os slægte guldhønen

Har du venner i udlandet, så send dem:

Why put up with inflation? (også på dansk)
Economic liberalism (også på dansk)
The Third Way = A New Economy

Henry George Biblioteket
Lyngbyvej 56A
2100 København Ø

Afvikling af indkomstkatten

EN PRAKTISK GENNEMFØRELSE

Den skal være retfærdig, så ligestilling i muligheder opnås, og den skal være let og ukompliceret at administrere. Den skal tillige være let at forstå og let at forklare for at opnå almindelig tilslutning.

Udgangspunktet er den offentlige vurdering af al jord, baseret på aktuelle handelspriser.

Vurderingerne skal justeres hvert år og skal være offentligt tilgængelige med kort over de enkelte jordstykkers værdi til brug for sammenligning inden for området.

Ønsker om omvurdering skal kunne fremsættes til behandling når som helst.

FORSLAGET:

1. år
- 1) Første år opkræves 4% af al jordværdi, ud over de første 30.000 kr./ha og
- 2) beløbet bruges til nedsættelse af indkomstkatten med samme kronebeløb for alle skatteydere,
- 3) (herved bliver den nederste tredjedel helt fritaget for indkomstkatt).
- 4) Afgiftens kronebeløb registreres (evt. tinglyses) som en fast årlig afgift.
- 5) Herefter foretages en ny vurdering under indtryk af den nye afgift.

2. år

- 1) Der opkræves 2% af den nye værdi og
- 2) afgiftens kronebeløb registreres som en ny årlig afgift oven på 1. års afgift.
- 3) Beløbet anvendes til yderligere nedsættelse af indkomstkatten for alle skatteydere.
- 4) (Det kan herefter påregnes, at halvdelen af alle skatteydere bliver fritgjort for indkomstkatt).
- 5) Ny vurdering finder sted.

3. år

- 1) Der opkræves 2% af den nye jordværdi og
- 2) beløbet registreres som en ålig fast afgift oven på de 2 forrige beløb. Beløbet anvendes til yderligere nedsættelse af indkomstkatten.

4. år

Ny vurdering finder sted, og følgende år fortsætter proceduren, indtil al indkomstkatt er ophævet.

2. FASE

Når indkomstkatten er elimineret, tages der fat på andre skatters afvikling, prioriteret sådan, at de mest skadelige og administrationstunge først skal væk som f.eks. moms på nybyggeri, der jo slår igennem på prisen for alle boliger, der kommer til salg.

DIREKTE JORDRENTEBETALING

Det har været foreslået, at vurderingsmænd skal fastsætte den årlige jordrentebetaling i antal kroner for hvert jordstykke uden %-angivelse i forhold til den aktuelle handelsværdi, fordi det altså bagvendt først at finde handelsværdien, den kapitaliserede årlige udnyttelsesmulighed og derefter beregne grundskyldsprocenten af denne kapitaliserede værdi.

Den aktuelle markedsbestemte jordrente vil blive afhængig af jordrentebetalingen fremover og vil derfor ændres hvert år og gøre det system ganske u-administrerbart.

Den aktuelle handelsværdi er eneste retfærdige udgangspunkt for, at alle kan blive behandlet ens.

Det har også i retfærdighedens navn været foreslået at fordele den opkrævede jordrente ligeligt til alle 5 mio. borgere.

Så får vi blot ikke umiddelbart de gode følgevirkninger, der kan opnås ved, at grundskyldsindtægterne bliver brugt til nedsættelse af indkomstkatten med et lige stort kronebeløb for alle 4 mio. skatteydere.

Det er indkomstkatten, der står i vejen for den størst mulige rigdomsskabelse og modsætningsvis dermed den størst mulige fattigdomsafkaffelse.

Det påstås, at moms og afgifter vender den tunge ende nedad, og derfor bør afvikles før indkomstkatten.

I virkeligheden ender alle skatter i højere varepriser, så alle skatter vender

Gave-ide

Knud Tholstrups bog (1986):

"TALE ER SØLV...tavshed er underkastelse"

Pris 198 kr., men takket være tilskud fra Henry George Bibliotekets Venner kan den købes for kun 98 kr. ved bestilling hos:

Henry George Biblioteket
Lyngbyvej 56A
2100 København Ø

Eventuelt på telefon 01 20 44 88

ufravigelig den tunge ende nedad.

Afskaffelse af indkomstkatten vil gøre den kage større, vi alle skal spise af.

Her i foråret 1987

kendes tallet for sidste jordvurdering ikke endnu, men må ligge langt over 500 mia.kr. efter de aktuelle handelspriser.

Når det officielle tal foreligger, kan det imidlertid godt ligge en del lavere, idet sidste vurdering mange steder har ligget langt under salgspriserne.

Hvis de første 30.000 kr./ha fritages, bliver der 400 mia.kr. at betale grundskyld af.

4% heraf første år giver 16 mia.kr. plus 2% af ny vurdering i andet år 8 mia.kr., ialt 24 mia.kr., og med fortsat 2% af de nye vurderinger, kan det påregnes, at man når op på 50 mia.kr. i løbet af 6 - 7 år.

Statsindkomsten for personer var i 1984 på 46 mia.kr. og når vel op på 50 mia.

Pjecer

I løbet af den kommende uge kan Landssekretariatet levere nyt materiale. To nye pjecer og et genoptryk. Altså klar til levering i uge 11.

Her er Retsforbundet

Her er Retsforbundet er titlen på den ene pjece. Pjecen er udarbejdet af Retsforbundets næstformand Lorens Hjelholt.

Fra pjecen skal nævnes følgende: "Retsforbundets politik bygger på den grundholdning, at mennesker er frie og selvstændige med ret til selv at vælge sin livsform - både kulturelt og materielt".

Det citerede er fra pjecens indledning. Læs selv hele pjecens indhold.

Frihandel og Grundskyld

Et endnu bedre samfund med Frihandel og Grundskyld er titlen på den anden pjece. Pjecen er udarbejdet af Retsforbundets Presses redaktør Aage Johannessen.

Om frihandel hedder det bl.a. i pjecen: "Frihandel betyder, at varer og tjenesteydelser kan passere landegrænser uden hindringer og uden at fordyres af told".

Om grundskyld står der i pjecen: "Grundskyld er en naturlig skat, fordi vi alle fødes med lige ret til Danmarks jord".

Læs mere om Frihandel og Grundskyld i pjecen.

Grundskyld til alle

Pjecen Grundskyld til alle foreligger nu i genoptryk. Pjecen har været udsolgt et par uger, men kan altså nu leveres igen. Læs selv pjecen. En ny agitation om grundskyld.

Priser

Priserne på pjecerne er 25 øre pr. stk. + forsendelsesomkostninger.

Pjecerne egner sig for hussrandsomdeling og omdeling ved gadeaktio-ner. Kredse og enkeltmedlemmer opfordres til at benytte sig af pjecer- ne ved agitation for og information om Retsforbundet.

Benyt bestillingssedlen her i bladet til din bestilling. Bestilling kan også ske på telefon 01 20 44 88 - hele døgnet. Vi glæder os til din bestilling.

BESTILLINGSEDELE

Undertegnede bestiller herved følgende pjecer til 25 øre pr. stk. plus forsendelsesomkostninger:

___ stk. Her er Retsforbundet
___ stk. Frihandel og Grundskyld
___ stk. Grundskyld til alle

Navn _____

Adresse _____

Sendes til Retsforbundets Landssekretariat, Lyngbyvej 42, 2100 Køben-
havn Ø.

kr. i 1986, og kunne så, hvis "Grundskyld i stedet for indkomstkatt-
planen"

gennemføres, blive helt elimineret i 1992-'93, hvis der begyndes straks.

Da 2,3 mio. eller over halvdelen af de 4,275 mio. skatteydere kun betaler ca. 7 mia.kr. heraf, ville de iflg. planen blive helt fri for at betale statsindkomstkatt efter 1 år, mens de resterende 2 mio. får nedsat deres skat med 4.000 kr. hver.

Efter 3 år vil yderligere 1 mio. skatte-
ydere være fri for indkomstkatt til sta-
ten, og den sidste mio. få deres nedsat
med 12.000 kr. hver.

Efter 6 - 7 år vil der næppe være mere end 100.000 skatteydere tilbage, og så kan vi tage fat på afviklingen af de amts-
lige og kommunale indkomstkatter ef-
ter samme mønster.

Særbestemmelse: den pålignede grund-
skyld skal kunne indefrysnes til ejerskifte
finder sted.

Populære misforståelser

"Grundskyld vil få jorden til at falde i pris, så det bliver lettere for unge at sætte bo og få en virkeplads".

Det vil tage nogen tid før vi når så langt, men den følgende lavere indkomstskat og lavere rente vil lette nyetableringer.

Folk ser på, hvad der bliver til overs efter skatten og de prioritetsrenter, de betaler, og de samlede udgifter ændres ikke væsentlig ved at grundskyld afløser indkomstskatten, bortset fra rentefaldet.

"Grundskyld kan ikke dække nogen væsentlig part af skattene efter at de i de senere år er kommet så højt op".

Forkert.

Hvis 5 mill. danskere kan betale 300 mia.kr. i 117 forskellige udviklede og komplicerede former for skat, så må de samme 5 mill. danskere også kunne betale samme beløb i kun een form for skat, der tilmed er så enkel at administrere, at der kun behøves minimalt antal skattefolk til det. Kun fordelingen ændres til fordel for de mest aktive og for de mindre bemidlede.

Alene den lettere administration medfører et stærkt formindsket offentligt forbrug og derfor mindre i grundskyld end før i samlet skat.

Selvangivelsen er blevet uafhængig og er selv for veluddannede revisorer en ugennemtrængelig jungle.

Den har gjort februar til den længste måned.

"Grundskyld vil beskutte folk fra hus og hjem".

Forkert. (Hvem skal så bo i husene?).

Hvis påstanden var rigtig, ville der hurtigt blive mange huse til salg og medføre lavere priser, så også byggegrundpriserne ville falde i pris.

Det ville give lavere grundskyld.

Den logiske sandhed er, at grundskylden ikke kan komme højere op end hvad folk frivilligt (i konkurrence med andre) vil betale for et sted at bo og virke.

"Mit hus vil falde i pris, når byggegrundene bliver billigere".

Det er der ikke belæg for.

I de kommuner, som havde høj grundskyld og lav indkomstskat kostede/koster jorden det samme som det, hvor grundskylden var/er lav og indkomstskatten høj.

Det er den samlede udgift, der afgør om en kommune er fordelagtig at bo i.

Og for mindre bemidlede var/er det fordelagtigt at bo i kommuner med høj grundskyld.

"Grundskyld vil i særlig grad ramme landmænd og gartnere".

Hejt forkert. Tværtimod.

Grundskyld er en erhvervsmulighedsafgift på lige fod med, hvad andre må betale for en brugsret.

Da landbrugserhvervet ikke gennemsnit-

lig er mere givtig end andre erhverv, skulle afgiften blive den samme, men bliver formentlig betydelig mindre for gennemsnitslandmanden i kraft af den meget lille tilgang til erhvervet og af, at grundskyld skal være den samme for alle landmænd og for al slags jord uden hensyn til udnyttelsen, så det bliver de mindst dygtige jordbrugeres evne til at betale for retten til en bo- og virkeplads, der afgør grundskyldens niveau.

Disse vil nemlig ikke være i stand til at betale mere i grundskyld end de i dag betaler i skat.

Følgelig vil de 4%, som driver landbrug næppe komme til at betale stort mere end 3% af landets samlede grundskyld.

Alle de jordbrugere, der er dygtigere, vil opnå en fordel i forhold til det nuværende system, der beskatter de dygtige mest og de udygtige mindst. Fordelen vil ligge i, at grundskylden maksimeres til, hvad de udygtige kan betale.

Tilgangen af jordøgende ungdom er alt for lille til at presse grundskylden op.

"Grundskyld bliver blot en ny skat oven på de gamle".

Nej.

For det første kan skatterne ikke sættes mere i vejret.

Den store arbejdsløshed er en af følgerne af, at overbeskæftningen gør megen produktion urentabel.

Da man i 1981 havde presset citronen til det yderste, gav man sig til at låne det der mangiede, bl.a. for at kunne lønne de nye 175.000, som i 1977-82 blev anbragt i offentlige stillinger. Der blev lånt 90 mia.kr. i 1982 foruden skatten på 207 mia.kr., tilsammen 64% i forhold til bruttonationalproduktet på 464 mia.kr.

For det andet er der tale om en dobbeltvirkende skattereform, hvor provenuet af grundskyld skal bruges til skatenedsættelse. Det mål må ikke fraviges.

For det tredje betaler vi alle en indirekte grundskyld i form af prioritetsrenter til sælgeren af den jord, som bliver købt ved gældslifteelse. Det er i dag ikke staten men sælgeren, der får "grundskylden", 50 mia.kr., som renter af lånene til jordkøb.

Stort set betaler de nye jordbrugere på den måde dobbelt.

De kunne nøjes med kun een gang, nemlig grundskyld til samfundet i stedet for skat og prioritetsrenter — også fordi selve renteniveauet vil være lavere uden den inflation, som privat inkassering af samfundets jordrente giver.

Når der nemlig ikke længere skal lånes penge til at betale jordværdistigninger med, falder renten til et rimeligt niveau.

Det er 2 gode og positive bivirkninger, og de kan ikke opnås på anden måde. Andre gode bivirkninger er, at der ikke længere vil kunne laves skatte- og fradragsskudser, når alle nuværende indkomstskatter afvikles.

"BEGREBER"

1. **JORD**
er den del af kloden, som danner grundlag for menneskelig virke, dyrkning eller stedet, hvorpå og hvortil man udøver virksomhed herunder plads at bo på.

2. **JORDRENTE**
har ikke noget at gøre med begrebet rente i almindelig forståelse (renter af penge), men er det årlige afkast, der almindeligvis kan opnås ved udnyttelse af jorden ud over en almindelig arbejds løn til brugeren.
Udnyttelsesmulighederne kan være så ringe, at der ingen jordrente er.

3. **JORDVÆRDI**
er den kapitaliserede jordrente — den købspris, folk i konkurrence med andre frivilligt vil betale for fremtidig udnyttelse af jordsstykket.
Handelsværdien af hver enkelt stykke jord afhænger af beliggenhed og dyrkningsværdi. Selv god agerjord kan ligge så afsides, at den kun kan afkaste betaling for selve arbejdet med at dyrke den, og er derfor uden væsentlig handelsværdi (Små øer og hede).
Jordens dyrkningsværdi har ingen betydning for byområder, hvor det er beliggenheden, der er afgørende.

4. **JORDVURDERING**
er en offentlig ansættelse af værdien af hvert enkelt jordsykke, baseret på markedsbestemte priser ved stedfundne handeler.

I Danmark vurderes jord hvert 4. år med årlige reguleringer og ansættes som regel i underkanten af handelspriserne.
Der tilstræbes en så ensartet ansættelse og regulering som muligt i hele landet.

5. **JORDREFORM**
er et historisk begreb fra dengang, jordskiftningen fandt sted.
De mange små og spredte lodder blev slået sammen til samlede marker — løvrigt skete det først efter 1920 for det tidligere tyske besatte Sønderjylland, da det kom hjem til Danmark. I Tyskland først efter 2. verdenskrig.

Ved at anvende ordet "jordreform" foreledes mange derfor til at tro, at problemerne er selve jordfordelingen.
Det var dengang. Ordet er passé.
Det, som det drejer sig om nu, er en skattereform, bort fra skat på arbejde, når samfundet får grundskylden.

6. **GRUNDSKYLD**
er et populært kunstord for jordskat, baseret på sidst regulerede jordvurdering, en skat på den årlige afkastningsmulighed — jordrenten, i praksis som promiller af vurderingen.

Den sker i dag alt efter vægten af påvirkningsgraden fra særinteresser eller af lokalpolitikernes forståelse, hvor valget står mellem skat på erhvervsmuligheder (grundskyld) eller skat på arbejde (indkomstskat).

7. **GRUNDSPEKULATION**
Den deciderede grundspekulation består i at opkøbe jord, der forventes at ville stige i værdi i kraft af forventede offentlige investeringer eller gennem udviklingen, især i områder hvor landbrugsjordskifter til byggegrunde — eller i at tilbageholde salg af jord til man skønner, at værdien er steget tilstrækkeligt.

En mere behersket spekulation består i, som værn mod spekulation, at anbringe

sine opsparede midler i værdifast jord i mod sætning til forgængelige kapitalgoder eller værdipapirer.
Utilslaget "spekulation" er køb af jord til at bo og virke på, men hvor ejeren utilslaget opnår en værdistigningsgevinst.

8. **KAPITAL**
er arbejdsskabte varige værdier, såsom bygninger med dertil hørende grundforbedringer, maskiner, skibe og andre transportmidler samt husdyr, råvarer og færdigvarer.
Ordet kapital er ofte fejlagtig anvendt for jordværdi og værdier i form af opsparing (indestående på bankbøger og obligationer).

9. **PENGE**
er omsætnings- og betalingsmidler, såsom kontanter (mønter og sedler), checks, giro, kontokort, bankbøger (baseret på indskud) samt obligationer og private pantebreve (baseret på kreditværdighed).

Ved årsskiftet 1986/87 udgjorde pengemængden i Danmark 20 mia.kr. i mønter og sedler.
Indskud i banker og sparekasser 350 mia.kr. og obligationer for 1.000 mia.kr. (heraf 360 mia.kr. statslån). Ialt 1.370 mia.kr.

Hertil kommer en ikke opgjort mængde af cirkulerende pantebreve til et sandsynligt nettopålydende ikke under 80 mia.kr.
Total 1.450 mia.kr.

10. **RENTE**
er den periodiske betaling for et pengelån eller af en pengeopsparing.

11. **LEEVÆRDI**
er den årlige markedsværdi af en bolig.
Indført i sin tid for at skabe skattemæssig ligestilling mellem ejere og lejere af en bolig.
Den var oprindelig ansat til den aktuelle lånerente, modereret tilpasset, men er senere blevet politisk bestemt, så ligestillingen er blevet skævt.

12. **KOLLEKTIVISME**
Hvor folk slutter sig sammen om en bestemt opgave, der kun kan løses i flok, er der tale om frivillig kollektivisme.
Skillelinien er, hvor frivilligheden hører op og hvor tvangs-kollektivismen sættes ind, for derved har man spændt hesten fra fremskridtets vogn, og det afspejler sig i nedsat arbejdslyst, så produktionen bliver lille og kvaliteten dårlig.
Tvangs-kollektivisme afbilder bureaukrati og tiltrækket magtmemnesket, og den personlige frihed går tabt.

13. **MARKEDSØKONOMI**
Vi må erkende, at egoismen er den største drivkraft, enten vi kan lide det eller ej.

Flere siger derfor, at vi skal spænde egoismens tæst for fremskridtets vogn.
De materielle fremskridt opnås bedst i fuld frihed, styret af markedsøkonomien, der betyder forbrugersstyret økonomi, hvor det er fru Jensen, der i sit frie varevalg afgør, hvad der skal produceres.
Personlig frihed skal respekteres, men begrænses til, hvor den ikke krænker andres frihed.
Producentens frihed begrænses af forbrugernes frihed.

En stor opgave

Danske georgister har en stor opgave

KRISER

Det synlige er, at verdensøkonomien går i bølger. Højkonjunkturer opstået af øget aktivitet, udnyttelse af teknologiske fremskridt skifter med lavkonjunkturer. Det mindre synlige er årsagerne til bevægelserne.

Forklaringen må være, at øget aktivitet øger efterspørgslen af byggegrunde med pristigninger til følge, og lån til finansiering heraf med rentestigning til følge. Det presser huslejen for fabrikker og boliger op og øger inflationen. Det afstedkommer naturligvis ekstra og begrundede lønkrav.

For virksomheder betyder højere husleje, højere renter og højere løn, at omkostningsniveauet kommer over det,

mange produktioner kan bære, så der ikke oprettes nye arbejdspladser og andre må indskrænke eller lukke. Senere falder jordpriserne og lønningerne til ro, mens fremskridtene fortsætter, så produktion igen kan betale sig. — Højkonjunktur begynder igen.

VERDENSKRISEN

startede i 1929 i USA efter 2 · 3 års stor fremgang, hvor folk fik råd til ferie i attraktive områder, f.eks. Florida og New Mexico med voldsomme jordprisstigninger dér til følge.

Den berømte nationaløkonom professor John K. Galbraith, USA, skriver i sin bog "Det store krak 1929", at krisens udgangspunkt var den voldsomme

grundspekulation i ferieområderne, der smittede af i andre områder og på aktiemarkedet.

De uhyggelige tredøver med 13 mio. arbejdsløse alene i USA, eller hver tredje fjerde voksne mand, bekræfter titlen på Henry George's hovedværk: "Fremskridt og Fattigdom".

Senere kriser har haft samme forløb. Så snart fremskridtene viser sig, sætter grundspekulationen ind, og kimen lægges til nedturen.

Det er denne kunstige rente, der nu truer verdensøkonomien, begyndende med ulandenes "rentedød".

Med den "gamle rente" på 5% blev

gælden fordoblet på 14 år, men med den "nye rente" på 10% bliver gælden 4-doblet på 14 år, og det kan ulandene ikke klare.

Verdens største "Bank of America" var i fjor efter flere år med milliardtab ved at gå fallit, men ser nu ud til at klare sig ved store indskrænkninger i kreditgivning.

Men situationen for ulandene er uholdbar, og der er faktisk kun en løsning: Stop for grundspekulationen.

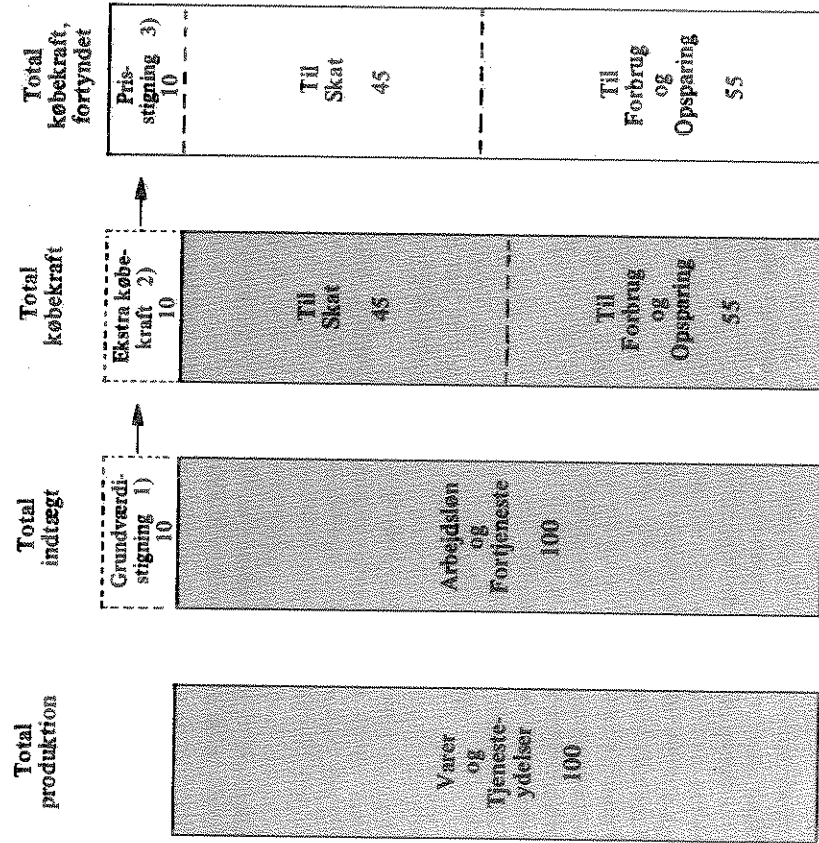
Grundskyldsregeringen i 1957-60 viste, at det kunne lade sig gøre, så der er al grund til genbrug af midlerne — til eksempel for hele verden.

Danske georgister har en stor opgave.

Sådan opstår inflationen:

Udviklingen over året.

Den samfundsskabte grundværdistigning går til private som arbejdsfri indkomst og købekraft — på bekostning af forbrugerne gennem højere varepriser.

1) grundværdistigning er uafvendelig, så længe der er vækst i befolkning og levestandard.

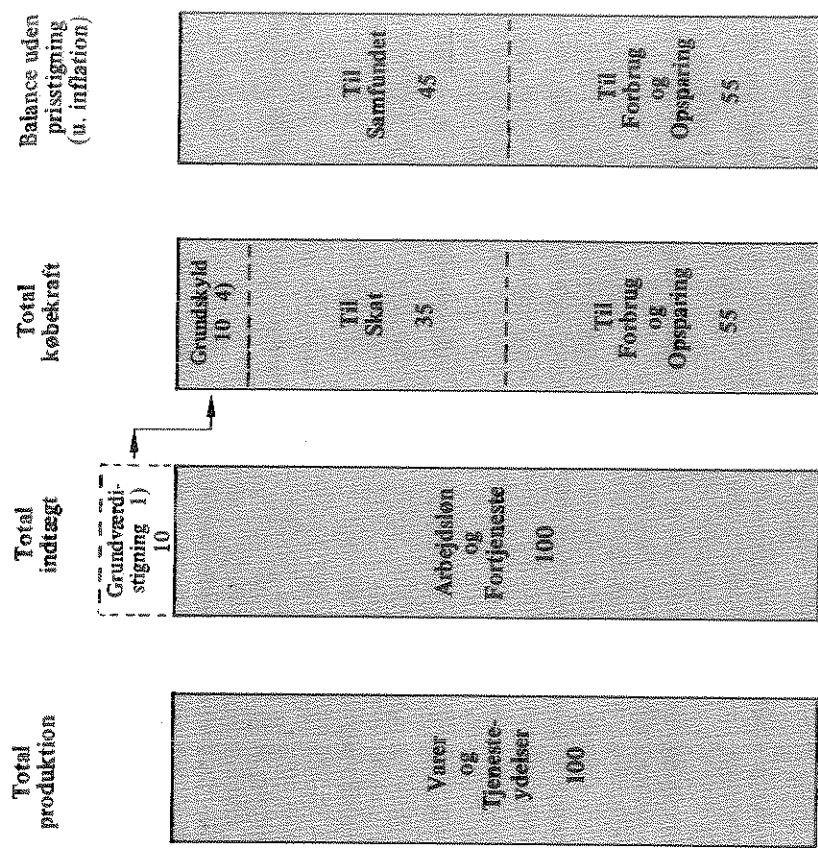
2) uden produktion bagved.

3) flere kroner til samme varemængde.

Sådan standses inflationen:

Udviklingen over året.

Den samfundsskabte grundværdistigning inddrages til samfundet som årlig jordrente og bruges til skattenedsættelse.

4) på denne måde vil grundskylden år for år skyde mere og mere skat ud.

Knyt en fast forbindelse til... RETSFORBUNDET

- ☐ Ja, send mig nærmere oplysninger om Danmarks Retsforbund.
- ☐ Ja, jeg ønsker henvendelse fra den lokale kreds.
- ☐ Ja, send mig et prøveeksemplar af Retsforbundets Presse »Vejen frem«.

Navn:

Adresse:

Postnr./By:

Send kuponen i lukket kuvert til Danmarks Retsforbund,
Lyngbyvej 42, 2100 København Ø.

Den mindst dårlige skat

Moses (1200 f.Kr.), jødernes store lovgiver:

Landets jord må I ikke sælge for steds, for jorden er min, I er kun gæster og indsiddere hos mig. (Hellighedsloven 13. Mosebog).

Adam Smith (1723-1790), den skotske nationaløkonom og filosof:

Jordrente er en form for indtægt, som ejeren ofte oppebærer uden indsats fra hans side. Jordrenten er måske derfor den form for indtægt, som bedst kan bære en særlig afgift.

Thomas Jefferson (1743-1826), den amerikanske politiker og præsident, der udførte uafhængighedserklæringen: Jorden er givet menneskene til fælles eje, for at de kan arbejde og bo på den.

John Stuart Mill (1806-1873), den engelske filosof og nationaløkonom: Jordbesidderne bliver rigere, mens de sover, uden arbejde, uden risiko og uden opsparring. Stigningen i jordværdien, der er en følge af et helt samfunds arbejde, bør derfor tilhøre samfundet og ikke skødelhaven.

Abraham Lincoln (1809-1865), Amerikas præsident: Jorden, som Gud gav menneskene for at den skulle være deres hjem og give dem livets ophold, bør aldrig kunne ejes af enkelte personer, sammenslutninger, selskaber eller fjendtlige regerings, ikke mere end luften og vandet.

Leo Tolstoj (1828-1910), den russiske forfatter: En løsning af jordspørgsmålet vil betyde løsning af det sociale spørgsmål. Det er umoralsk at eje jord, som ikke bruges — lige så umoralsk som at eje slaver.

Dr. Sun Yat-sen (1866-1925), den kinesiske statsmand: Jordskat, som det eneste middel til betaling af statsudgifterne, er en retfærdig, fornuftig og rimelig fordelt skat, og på den vil vi grundlægge vort nye system. Arhundredets tunge og ulige skatter til fordel for mancherne har vist Kina uretfærdigheden ved de andre skattesystemer.

Greve Christian Ditlev Frederik Reventlow (1748-1827), dansk statsminister, anså Hartkornsskatten, der var baseret på jordens dyrkningsværdi, som mangelfuld og uheldsvarende og ville ændre grundlaget, så jordskatten blev bestemt af jordens beliggenhedsværdi, — det, der senere blev grundlaget for grundskyldsvogvningen i Danmark.

Når loven ikke dengang nåede at blive vedtaget, skyldes det Napoleonskrigen, hvor det meste af Danmarks handels- og marineflåde gik tabt, bombningen af København og statsbankerotten i 1814.

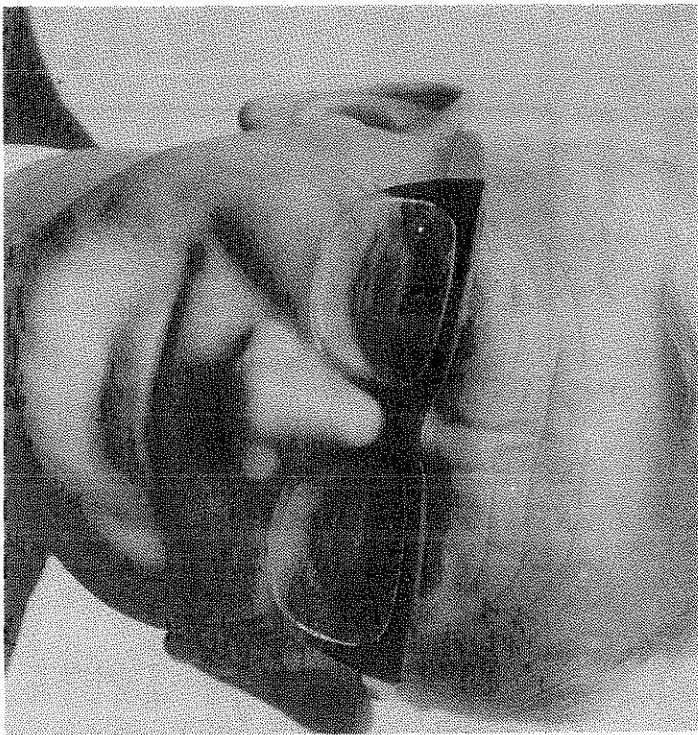
Nic. Fr. Sev. Grundtvig (1783-1872), den danske digterpræst, tænker og politiker: Erhvert folk er sit fædrelands grundejer og kan aldrig ved nogen lov tabe sin ejendomsret.

Anders Sandoe Østved (1778-1860), dansk statsminister, grundlægger af den moderne retsvidenskab: Ingen kan sige sig at være ret ejer af sin jord, før han har betalt den afgift, staten, af hensyn til samfundets tarv, finder det nødvendigt at pålægge. Thi om så skulle være, at nogen kunne eje jorden ubetinget, da ville — om to eller tre godsejere opkøbte al Danmarks jord — de være landets rette herrer, og dette kan intet statsfund tage imod.

Henry George (1839-1897), amerikansk nationaløkonom og forfatter af "Frem-skridt og Fatigdom", påpeger, hvordan de teknologiske fremskridt, som skulle komme hele menneskeheden til gode, langt overvejende kun kom jordejerne til gode, mens de jordløse fortsatte som underbetalt arbejdskraft. Henry George sled sig op i kampen for retfærdighed og døde under valgkampen om borgmesterposten i New York med udsigt til at blive valgt.

Albert Einstein: Mænd som Henry George er desværre sjældne. Man kan ikke tænke sig en skønnere kombination af intellektuel kløgt, kunstnerisk form og glødende kærlighed til retfærdighed.

Milton Friedmann, amerikansk økonom: Alle skatter er dårlige skatter. Den mindst dårlige skat er skat på jord.

Knud Thokstrup (1904) fortæller:

Min morbror Peter Larsen, lærer i Ølstykke, som oversatte flere af Henry George's værker, gav mig to af disse bøger til min konfirmation 1919.

Hørte et foredrag af C.N. Starcke i 1922 i Århus, hvor jeg gik på landbrugsskole.

Blev medlem af Retsforbundets Ungdom i tyverne.

Jeg var landmand til 1935 — derefter alsidig forretningsmand.

Det gav mig en god baggrund for forståelsen af økonomiske problemer. Skrev landbrugsfaglige artikler i dagspressen fra 1922 til 1935 og om samfundsforhold lige siden.

Kom i Folketinget for Retsforbundet efter pastor Nørhøvs død i 1946, genvalgt i 1947, hvor gruppen voksede fra 3 til 6, og igen i 1950, hvor vi blev 12 mand.

Genvalgt i de 2 forfæringsvalg i 1953, hvor økonomien uheldigvis var skudt i baggrunden. Gruppen blev halveret.

Genvalgt i 1957 med 60% stemmefremgang og 9 mand valgt, og kom i nøgleposition.

Tog initiativet til dannelsen af Grundskylds-regeringen (der var også georgister i Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre), men sagde nej til en ministerpost.

Der skulle også være tid til forretnin og familie.

Da jeg syntes, at de gode resultater var overbevisende nok, tog jeg afsked fra Folketinget i 1958. To fuldtidsjob var for meget.

Siden har jeg nøjes med at skrive (og tale) i Vejen Frem, dagspressen og i pjecer. En bog er det også blevet til.

Henry George har været min gode vejviser — ikke alene for hans ukuelige mod og idealisme, men også for hans enestående økonomiske sandheder.

Opvarmning til valgkampen

Det er nu, der er brug for nye og eviggyldige gamle tanker i den påbegyndte valgkamp.

Anvend argumenterne og brug særnummeret til dine 100 nærmeste venner og bekendte.

Pris: 25 øre pr. stk. plus porto

Bestil nu hos:

Retsforbundets Presse
Lyngbyvej 42
2100 København Ø
telefon 01 20 44 89

Danmarks Retsforbund

bygger sin politik på respekt for menneskets frihed og værdighed. Derfor ønsker vi frihandel i stedet for formynderi og EF-bureaukrati. Derfor ønsker vi grundskyld i stedet for skatteplyndring. Derfor mener vi, at demokrati ikke alene består af medbestemmelse, men også af selvbestemmelse.

Deraf følger, at det offentlige bør nøjes med at tage sig af de opgaver, som bedst løses i fællesskab, mens borgerne

selv bør tage sig af de opgaver, som bedst løses på privat basis. Hvis disse hovedlinier i Retsforbundets politik har givet dig lyst til at vide mere om **Danmarks Retsforbund** så ring eller skriv til:

Danmarks Retsforbund
Lyngbyvej 42
2100 København Ø
Telf. 01 20 44 88
Giro 200 14 97

Til fri afbenyttelse

Dette nummer af Retsforbundets Presse afviser noget fra andre numre. Det skyldes, at en af Retsforbundets "grand old men" Knud Tholstrup har stillet materialet til dette blad til rådighed. Det er udarbejdet på grundlag af Henry George's samfundskonomiske ideer og er derfor et alternativ til den traditionelle økonomiske politik.

Keynes udlægges som den, der har politiseret økonomien, og politikerne har ikke været tilbageholdende med at udnytte hans principper til at udvide deres indflydelse på økonomien, og det i en sådan grad, at de ønskede virkninger af de indgreb, som hviler på Keynes' teorier nu overdøves af ikke forudsete uønskede virkninger bl. a. på grund af den ekstraordinært høje beskæftning.

Vi har ganske vist et såkaldt skatteloft på 78% af indtægten, men i virkeligheden er der tale om et fiktivt skatteloft. Når der nemlig til den kontante indtægt skal lægges lejeværdi af egen bolig og måske andre fiktive indtægter, så kan det virkelige skatteloft meget vel komme over 100%.

I USA er der netop gennemført en skattereform, der indeholder et skatteloft på 28%. Det har medført, at myndighederne i Storbritannien er blevet bekymrede for, at der skal starte en hjerneflugt til USA. Når man samtidig erindrer, at briterne har et skatteloft på 60% og derfor har tiltrukket adskillige danskere, er det ret indlysende, at opretholdelsen af den høje personbeskatning er et nok så stort handicap i konkurrencen som en beskeden forhøjelse af mindstelønnen. Det må også være indlysende, at det næppe er de skatteydere, som har afleveret størsteparten af deres indtægt til skattevæsenet, der bærer skylden for underskuddet på betalingsbalancen.

Ikke desto mindre er det stadig det private forbrug, som politikerne har i tankerne, når de overvejer indgreb mod valutaflugten, mens de tilsyneladende accepterer, at de hjerner og den kapital, der skal skabe grundlaget for den eksport, som alene kan løse problemerne på længere sigt, flygter til lande med mere menneskevenlige skatteprocenter. Men var det statsministerens mening, at man skulle flytte til udlandet for at få opfyldt hans løfte om, at det skulle være lettere at være dansker.

Politikere har tilsyneladende en meget traditionel tankegang. Både julepakke, påskepakke og kartoffelkur hviler på de samme principper som alle andre indgreb i de sidste 25 år, og mangelen på virkning har været den samme. De straffer jo netop den holdning, som alene kan afhjælpe miseren. Når enhver arbejdsindsats og opsparing straffes med indkomstskat, renteskat og andre tabeligheder, så fremmer man ikke produktion og eksport. Tværtimod er der brug for foranstaltninger, der belønner flid, arbejdsomhed og sparsommelighed, ikke med tilskud eller anden præmiering, men såmænd blot ved, at borgerne får lov til at beholde det, de tjener ved deres eget hæderlige arbejde.

Mærkeligt nok så er sådanne tanker højst utraditionelle i dagens Danmark, men nu er de altså fremlagt her i bladet.

Værsgod, de er til fri afbenyttelse.

UDGIVET AF FORENINGEN
RETSFORBUNDETS PRESSE

Lyngbyvej 42, Kbh. Ø
tlf. 01-204488
Ciro 2 00 78 35

Kontortid: Mandag - fredag kl. 10 - 15

ANNONCER: Kr. 1,50 pr. søm.
plus evt. særlig placering
REDAKTION:
Aage Johannessen (ansv.)
Kirsten Lindberg

ABONNEMENT:
Kr. 165 årligt
(34 numre)
Førsteforret: Løf Madsen
Tryk: NOTAT 06 481600

Gør Jorden Fri!

En lang række filosoffer, videnskabsmænd og politikere har påpeget nødvendigheden af at betragte jorden som fællesej.

Winston Churchill

30/11 1874 - 24/1 1965

Indvalgt i parlamentet 1900 som konservativ. 1906 som liberal (2 ministerier under krigen 1914 - 18).

1924 konservativ igen og minister.

Ude fra 1929 - 39, Marineminister 1939, Premierminister 1940.

Tabte valget 2 måneder efter krigen i 1945.

— det 20. århundredes største statsmand, som hele den frie verden står i taknemmelighedsgæld til.

Han reddede ved sin ukuelige vilje og enestående mod demokratiet fra undergang i de afgørende 2 år 1939 - 1940, hvor Storbritannien stod alene i kampen mod Hitler, som fik støtte af russerne de første 2 år af krigen, indtil USA kom Europa til hjælp.

Mens andre britiske politikere var ved at tabe modet efter Dunkerque i 1940 og ville give efter, fik han genskabt håbet og modstandsviljen.

Oprindeligt var han konservativ, men da han ikke fandt dem frihandelsvenlige nok, gik han over til de liberale for så senere, da forsvaret kom i forgrunden, igen at blive konservativ. Han udtalte:

"I, som skal frigøre jorden, vil komme til at udrette mere for jeres land end vi, der frigjorde handelen".

"Jeg har holdt taler i alenvis om Land Value Taxation (jordværdiskat). Enhver ved, med hvilken styrke jeg altid har indtaget dette standpunkt".

Som realist var han klar over, at friheden udadtil er forudsætningen for at bevare friheden indadtil.

Da krigen stundede til i 1914 fik han andet at tænke på end jordværdiskatning, så han nåede ikke at få friheden indadtil tilvejebragt, der faktisk er forudsætningen for forsvarsviljen.

Mange år efter (som konservativ) bedyrede han, at han ikke havde skiftet standpunkt.

Danmarks Retsforbund

bygger sin politik på respekt for menneskets frihed og værdighed.

Derfor ønsker vi frihandel i stedet for formynderi og EF-bureaukrati.

Derfor ønsker vi grundskyld i stedet for skatteplyndring.

Derfor mener vi, at demokrati ikke alene består af medbestem-

melse, men også af selvbestemmelse.

Deraf følger, at det offentlige bør nøjes med at tage sig af de opgaver, som bedst løses i fællesskab, mens borgerne selv bør tage sig af de opgaver, som bedst løses på privat basis.